

en Morder fra Kalifornien, hvor Udleveringen var forlangt af den engelske Regering i Australien, havde kostet 140,000 Reichsmark. Af dette Beløb var en Del medgaaet, da en saadan Sag skal behandles under en Proces' Former, til Advokaterne, og der blev tillige bemærket, at en Del var ogsaa indirekte medgaaet til Dommerne, som vare paa forskellig Maade gratificerede ved, at de vare blevne bespiste gratis, havde rejst gratis osv. Og hvad der er endnu mere mærkeligt, er, at Frankrig havde haft 3 Udleveringssager for nylig, som havde kostet respektive 160,000, 80,000 og 44,000 Reichsmark. Se, naar det er en saa dyr Affære at faa Retshandlinger foretagne derovre, saa vil jo en eventuel Overenskomst ikke have stor praktisk Betydning. Jeg tror nemlig ikke, at man kan opnaa, at man fra amerikansk Side forpligter sig til enten at gøre sligt gratis eller for en billigere Betaling. Det har jeg selv haft Lejlighed til at erfare ved Forhandlinger om en Udleveringsstraktat med dem; fra dansk Side sagde vi til dem: Saadan noget gøre vi gratis, men dertil blev der svaret: Ja, men det kunne vi ikke indlade os paa, og derpaa strandede saade Forhandlinger.

Oct. Hansen: Jeg har ikke kunnet være til Stede fra denne Forhandlings Begyndelse; saa jeg har ikke kunnet høre de Udtalelser, der her ere faldne. Jeg maa derfor indskrænke mig til at fremsætte en Betænkning, som Lovforslagets §§ 2 og 3 fremkalde hos mig. Det er, om ogsaa den Maade, hvorpaa disse Beviser skulle skaffes til Veje, eller rettere de Forhandlinger, der for at skaffe saadanne Beviser til Veje skulle foregaa her ved vore Domstole, med Kendelse osv., passe rigtig godt her i vort nuværende Processystem. Ærede Medlemmer ville jo vide, at navnlig en civil Sag, der behandles i ordinære Former, behandles saaledes, at Dommeren slet ikke kender noget til den, før Sagen optages. Nu kommer man med et Intermezzo, hvor Dommeren i meget høj Grad drages ind og skal afgøre en Mængde Spørgsmaal, naturligvis saaledes, at Parterne her i Landet skulle have Lov til at udtale sig om dem. Jeg frygter noget for, at Maskineriet bliver meget vanskeligt paa den Maade. Parterne skulle først diskutere det Spørgsmaal, hvilket Bevis der kan optages, Indlæg, og saa skal Retten optage Sagen og anordne det fornødne og i det hele taget indblande sig procesledende i en Sag, som den ellers

endnu ikke har haft noget med at gøre. Man gaar endogsaa saa vidt, at det forlanges, at naar et saadant Bevis først optages i Udlandet, skal saavidt muligt bestemte Spørgsmaal tilstilles Dommeren her, hvoraf vil følge, at Dommeren saa ogsaa til en vis Grad skal dømme om, hvorvidt de Spørgsmaal ere rimelig fornødne. Jeg er bange for, at al den Slags Ting vil give Anledning til Vanskeligheder efter hele den Maade, hvorpaa vort nuværende Processystem er ordnet. — Det staar heller ikke klart for mig, hvorvidt det er Meningen, at naar Bevisførelsen optages i Udlandet, der saa skal mødes for Parterne, eller om det ogsaa er Dommeren i Udlandet, der ex officio skal lede det hele. Hvis det sidste er Tilfældet, forekommer det mig, at man blander Dommeren for meget ind i en Sags Ledelse paa et Tidspunkt, hvor han ikke kan have nogen Oversigt over Sagen. Det vil ganske vist blive bedre, naar man faar en Reform af den civile Retspleje. Men med de nuværende Former er det ikke ganske heldigt, og man maatte da, som jeg tror, at det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) allerede har fremhævet, sørge for, at de Beviser, der kunne komme frem ad denne Vej, tilfredsstillede de Fordringer, som man efter vor nuværende Rets Praksis og Lovgivning maa stille til et ordentligt Bevis. Men et ordentligt Bevis, navnlig ved Vidner, kommer kun til at foreligge, hvor der er mødt fra begge Parter Side, eller naar der er givet Adgang til at møde fra begge Parter Side, og naar der har været givet Lejlighed til at eksaminere Vidnet fra begge Sider, navnlig ogsaa til at krydsforhøre det. Jeg synes, at der mangler meget ved denne Formulering, men det vil jo blive Genstand for Overvejelse i et eventuelt Udvalg, om den afsluttede Konvention tilsteder at gøre Forandringer paa disse Punkter, saaledes at hele Fremgangsmaaden kommer med i Overensstemmelse med vor nuværende civile Proces.

Nellemann: Jeg kan ikke se, hvorledes det vil være muligt at ordne det paa anden Maade, end det er foreslaaet her i § 2. Det er jo meget sandt, at det er en Mangel, som til Dels hænger sammen med den skriftlige Procedure, at Dommeren ikke kan kende Sagen saa fuldstændig i det Øjeblik, disse Spørgsmaal rejses. Men det er for det første, tror jeg, en Mangel, som ikke kan afhjælpes, saa længe vi have en skriftlig Procedure, og for det andet er det en Mangel, der ikke er større end den,